

Renata in mu je ubila konja. Slučajno je ostala nepoškodovana dekla, ki je med udarom molzla kravo.

Konj prebil hlapcu lobanjo. Vinka Strmška, 28 letnega hlapca pri Sv. Miklavžu pri Mariboru, je brcnil konj v glavo in mu je prebil lobanjo. Hudo poškodovanega so oddali v mariborsko bolnišnico.

Župan rešitelj. Od Velike Nedelje poročajo: Pod Irgoličevim mlinom v Sodincih se v tolmunu kopljejo in tudi vozijo v čolnu. Med kopalci sta bila učitelj Knafelj in sin šolskega upravitelja Danilo Belšak. Podala sta se v čoln, ki se je pa v vrtincu pod mlinskim kolesom prevrnil in sta oba padla v globoki tolmun. Na vpitje gledalcev je prihitel g. župan ter lastnik mlina Fric Irgolič, ki se je pognal oblečen v vodo in je rešil najprej potapljaljočega se dečka in nato še g. učitelja, katerega je prinesel na breg v nezavestnem stanju in so ga obudili z umetnim dihanjem.

V gozdu ga zadela smrtna nesreča. Na Vranskem so štirje podirali v gozdu buke. Matevž Lesar in Franc Karo sta izpodsekala bukev, ki pa v zadnjem trenutku ni padla na stran, kamor ji je bilo namenjeno s sekuro, ampak v nasprotno stran, kjer je obsekaval podrti drevesa 71 letni Janez Šalomon. Staremu možu so sicer zaklicali, naj se umakne nevarnosti, a ga je bukev le toliko poškodovala pri padcu na glavi, da je vsled starosti kmalu podlegel poškodbi. Smrtno ponesrečeni je bil vrh krščanski mož, povsod priljubljen in stric g. Antona Karo, spirituala v mariborskem bogoslovju.

Dva hudo poškodovana prepeljana v ljubljansko bolnišnico. V Bodalah na Stari Loki je bil na žagi zaposlen kurjač Janez Hafner. Pri natikanju jermena na parni stroj ga je zgrabilo jermenje in kolesje mu je odtrgalo levo nogo pod kolonom. — V Bonačevi tovarni na Količevem pri Domžalah je strl stroj desno roko 22 letnemu delavcu Ferdinandu Umer. Oba hudo poškodovana so oddali v ljubljansko bolnišnico.

Otrok smrtno ponesrečil pri nabiranju jagod. V požiralnik Jačko pri Logatcu je padla pri nabiranju jagod in utonila osemletna Bernardka Žust.

Skrivajte vžigalice pred otroci! Iz male vasice Jarše pri Št. Lambertu nad Litijo so bili Borišekovi zaposleni s spravljanjem sena in doma sta ostala šestletni Ivan in triletna Dragica. Otroka sta začela stikati po kuhinji, kjer sta našla na omari škatljico z vžigalicami. Z najdenimi vžigalicami sta se podala na škedenj in pričela prižigati. Goreča vžigalica je padla v kup sena, v katerem sta sedela. Krma se je vnela, otroka sta se prestrašila in stekla na drugi konec škedenja. Ogenj je z bliskavico zajel vsa sosedna Boriškova poslopja. Kljub vnetemu gašenju domačih vaščanov in gasilcev iz Št. Lamberta je Boriškova domačija pogorela in so v po-

Vsi na tabor fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija 1937!

slednjem trenutku rešili preplašenega fantka in deklico, ki sta povzročila ogenj iz otroške neprevidnosti. Borišek ima škode 10.000 Din, zavarovalnina znaša samo polovico. Ko je bilo pri Borišku že davno vse pogašeno in je za nesrečo minula noč, je drugi dan vetrovno vreme razpihalo na pogorišču tlečo žerjavico, iskro je odnesel veter v slamnato streho Groboljškove domačije, ki je tudi pogorela, dasiravno so jo reševali domačini in šentlamberški gasilci. Ta požarni slučaj nam zopet kaže, kako bi morali kmečki starši skrbno zaklepati vžigalice pred malo deco.

Razne požarne nesreče. V Logatcu je uničil ogenj leseno barako lesnemu trgovcu Bertu Vouku. V baraki je stanovala uboga vdova, kateri je uničeno vse. Vzrok požara je slab dimnik. — V Gabrovniku



CROATIA BATERIJE

so najcenejše in najboljše!

pri Slov. Konjicah je zgorela v noči gospodarju Grenkušu hiša. Sumljo, da gre v tem slučaju za nepojasnjen požig. — Nočni požar je vpepelil na levem bregu Dravinje onkraj trga Konjice domačijo sestree poslanca Karla Gajšeka. Zavarovalnina ne znaša niti polovico. —

Razne novice.

Svinjarija. Bralce prosimo oproščenja radi izraza, ki smo ga zapisali. Ne najdemo pa pravilnejšega, da bi izrazili stvar, ki za njo gre. Mariborski »Večernik« namreč objavlja podlistek (»Sodoma in Gomora«), ki zasluži v polnem obsegu takšno oceno. Pisan je namreč v tako ordinarno-klafarskem slogu, da najde domačinsko pravico jedva v beznicah najnižje vrste. Za klafanje in svinjarjenje ni potrebna duhovitost. JNSarski inteligenti morajo biti zelo ubogi v duhu, ako se pri ustvarjanju svojih »umotvorov« ne morejo dvigniti nad kulturno raven gotovih živali, ki rijejo s svojim rilcem po blatu ter se tem boljše počutijo, čim bolj smrdi. Takšen rilec ne more tudi pri redovniku in redovnici najti drugega kot to, kar smrdi. Čudimo se, da se med čitateljstvom ne vzbudi odpor proti takšnemu »kulturnemu« svinjarjenju. Žal nam je mladine, ki mora ob takšnem čitvu moralno propasti.

Zmagovita pot. »Kmetijski list«, glasilo podeželskih gosposkih JNSarjev, označuje pot Pere Živkoviča skozi Slovenijo kot »zmagovito«. O kakovosti te »zmagovitosti« spričuje dejstvo, da je gospod Pero

Olimpijske igre brez žensk?

Kakor poročajo iz Berlina, se je v krogih mednarodnega olimpijskega odbora pojavilo gibanje, ki gre za tem, da bi se ženske izločile iz programa olimpijskih tekem. Za to se navaja več vzrokov, med drugim tudi zadržanje raznih tekmovalk pri olimpijskih tekmah in pa dejstvo, da tudi k antičnim igram niso bile pripuščene ženske.

Žreb odločil o dediščini

Lansko leto je umrl na Madjarskem baron Rudolf Schossberger, ki je zapustil med drugim 7000 oraloval veliko posestvo po polovici svoji hčerki, po polovici pa svojima mladoletnima vnukoma. Dediščem je

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

24

»Da. To zimo me je zadela huda nesreča. Blizu sto gamsov mi je zasul sneg. Grozen je pogled, ko prihajajo zdajle po vrsti na dan.«

»Ubohe živali! To je res grozno! ... Kaj pa zdaj počneš?«

»Sem prav zaradi tega bil pri grofu, da ga vprašam. Pravi, da ni kaj pomoči. Če bo mogel, bo kupil vso planino, potem bi mogli na zimo odgnati gamse na spodnjo stran; tam ni plazov.«

»Ali je škoda velika?«

»To si lahko misliš — taka, da je strah! Pa žal mi je za lepimi živalmi. Človek izgubi vse veselje, ko skrbiš in skrbiš pa ti hudir vse na hudo obrne.«

Dekle je malo pomislilo, potem je reklo resno: »Anza, sam človek lahko skrbi in skrbi, pa ni vse skup nič. Treba je božjega blagoslova — in tega pri tvojem delu ni.«

»Božjega blagoslova? Kaj pa je to?«

»Kaj? Da tega še veš ne? Bog nas vendar varuje, da se nam nesreča ne pripeti, in Bog nam pomaga, da z delom tudi opravimo kaj. Božjega varstva in božje pomoči si ne smemo odgnati.«

»Ali sem si ju jaz odgnal? S čim neki?«

»Z vsem svojim življenjem.«

»Kaj ti na mojem življenju ni prav?« se je razburil. Žila na čelu mu je močno nabrekli.

»Anza, ne jezi se, če ti kaj bridkega povem. To je le zato, ker menim, da je dobro zate.«

»Povej!«

»To je pohujšanje in greh, kar se na Fužinah godi. S tem si preganjaš božji blagoslov.«

»Mene Fužina ne briga nič.«

»Tako! Pa si prvi med ponočnjaki in brez tebe biti ne morejo... Mladino zapeljujete in, kar so misijonarji zazidali, to vi zopet podirate.«

»Od misijona sem sem bil en sam krat na Fužini.«

»Nikar se ne izgovarjaj!«

»Hudirja, ali mi ne verjameš? Če jaz kaj zares rečem, tedaj je to resnica. En sam krat sem bil tam.«

Hotel je še pristaviti: »In nikdar več ne pojdem tja, pa je bil preveč ponosen, da bi ji kaj takega obljubil, kakor da bi se hotel pred tem dekletom poniževati.«

Veronika je za trenutek zastala, potem pa je nadaljevala:

»S takim divjim nehanjem si zapravljaš božjo milost, pa tudi pred ljudmi prideš ob dobro ime.«

»Imam dobrega imena dovolj.«

»Seveda, malopridneži te imajo v časti, dobri ljudje pa, tisti, ki kaj na poštenje dajo, ti pa ne.«

»Kdo pa so ti dobri ljudje? S temi misliš menda sebe, he? Kaj pa bi radi ti dobri ljudje od mene, ha?« je spraševal zaničljivo.

Stoletnica Slomškovega molitvenika za fante: »Življenja srečen pot!« Fantje slovenski, ne pozabite na ta redek jubilej in v vsaki župniji naj se osnuje odbor, ki bo pripravil proslavo tega jubileja za september na tak način, da bodo vsi fantje do tedaj prebrali te lepe Slomškove nauke. Molitvenik sam dobite v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Imel s svojo JNS v Sloveniji samo zborovanja v skrbno zaključenih prostorih, kamor so imeli dostop le povabljeni. In še ti »zborčki« so se mogli vršiti v senci orožniških bajonetov ob glasnem protestu ljudstva, zbranega na ulicah. Ko se je po takih »zmagovitih« zborovanjih »zmaga-lec« Pera vrnil v Beograd, ga je spremljal takšen glavobol, da je popolnoma zmagal nad njegovim razpoloženjem. Kar piše »Kmeti list« po svojem JNSarskem drugu »Jutru«, je samo želja, ki bi se naj bila izpolnila, pa se ni. Gospoda Kramer in Pucelj sta poklicala g. Pero v Slovenijo, da bi jima zopet pomagal na konja. Pa kaj, ko je ubogi Pera že davno sam zletel s konja! Kaj ne da, čudna zmagovitost!

Resnicoljubni »Kmeti list« piše o umoru katoliškega akademika Rudolfa Dolinarja tako-le: »Eden od demonstrantov, študent Rudolf Dolinar iz Lučin nad Škofjo Loko, je obležal v jarku in se zadušil. Imel je lažjo rano na hrbtu, ki pa ni bila smrtno nevarna.« Tako poročanje, ki meče med vrstami blato na ubogo žrtev zločinskih morilcev, na siromašnega sina ubogih slovenskih kmetijskih staršev, z bengalično lučjo razsvetljuje dušo tega laži-kmetijskega glasila do dna. Na dnu te duše ne počiva nič kmetijskega, marveč samo liberalno, protikmetijsko JNSarstvo z vso svojo hudobno zagrizenostjo.

Lep kulturni jubilej. Mariborsko gledališče bo slavilo te dni 150 letnico obstoja in kulturnega delovanja.

Orožnika rešitelja. V Sp. Boču nad Selnico ob Dravi sta ob priliki službenega obhoda orožnika rešila iz močno naraslega

potoka že nezavestno štiriinpolletno Ivan-ko, hčerko kočarjeve žene Jožefe Jarc, in sta jo spravila z umetnim dihanjem k življenju.

Obžalovanja vretni slučajl.

Rešena iz valov Drave. V Mariboru je skočila z dravske brvi v Dravo zvečer 17 letna Ana Novak, doma iz Maclja pri Ptujju. Nesrečnega dekleta so videli v borbi z valovjem iz krčme Dabringer ob Pristanu. Sin gostilničarke je hitro skočil v čoln, zaveslal na sredino reke in rešil dekline, katero so oddali v bolnišnico. Obupa je radi tega, ker ne dobi službe.

V hotelu se zastrupila. V nekem mariborskem hotelu se je zastrupila 25 letna artistinja Helena Komareto iz Weidlinga pri Klosterneuburgu v Avstriji. V nezavestnem stanju so jo prepeljali v bolnišnico, kjer je preminula, ne da bi se bila zavedla. Omenjena se je vrnila pred kratkim iz Egipta, kjer je nastopala kot plesalka.

Kmečki strah pod ključem. Orožnikom pri Sv. Trojici v Slov. goricah je padel v roke 28 letni brezposelni delavec Ivan Ribič. Omenjeni je bil pravi strah za vse kmečke hiše po Slov. goricah, v katere je vlamljal z vso drznostjo in odnašal vse, do česar je prišel. Ukradeno blago je prodajal kmečkim odjemalcem, denar pa zapravljaval na debelo.

Vlom pri mesarju. V noči na 17. junij je bilo v Ptujju na Minoritskem trgu vlomljeno od neznanca pri mesarju Maksu Weissenstein. Vlomilec mu je odnesel raznih mesnih izdelkov za 500 Din.

V celjsko bolnišnico so bili oddani naslednji poškodovanci: 31 letni brezposelni zidar Josip Gluk iz Radmirja, katerega je v noči napadel na povratu neznanec in ga je poškodoval po vsem telesu. — V Sentlju pri Velenju je neki posestnik v prepiru napadel 31 letnega posestnikovega sina Miho Miklavžina iz iste vasi in ga zabolod z nožem v levo stran prsi. — Neki

prekupčevalec z živino od Sv. Lenarta je hotel udariti 25 letnega posestnikovega sina Ivana Drameta iz Grobelc pri Šmarju s sekuro po glavi. Drame pa je prestregel udarec z roko, pri čemer ga je napadalec zadel v roko in ga močno poškodoval.

Mater pognal čez skalovje, ker je branila sina. Terezija Strnad, 44 letna žena delavca iz celjske cinkarne, je šla s svojim sinom k nekemu kmetu v Pečevje, ki je vse zbrane pogostil z vinom. Fantje so se pri pijači skregali ter se začeli zaganjati v Strnadovega, katerega je branila mati. Slednjič je eden od pretepačev pognal žensko preko skalovja, kjer si je prebila lobanjo in je v bolnišnici kljub zdravniški negi podlegla poškodbi.

Žalostni pojavi obupa nad življenjem. Samomorilna kronika beleži od zadnjic naslednje žrtve obupa: Viktorijo Golob, 23 letno viničarjevo hčerko iz Trčove v župniji Sv. Peter pri Mariboru; Jožefa Rečnik, ki se je obesil kot 21 letnik v Hočah pri Mariboru; v Podkrajju so našli obešenega posestnika Ivana Klavž radi tega, ker mu je pobila toča polje.

Izdaten vlomilski plen. V Novem predmestju v Škofji Loki je bil te dni izvršen vlom v trgovino Franca Šifererja. Vlomilci so se spravili predvsem nad usnje ter razne čevljarske potrebščine. Gotovine so vzeli 500 Din. Skupna škoda znaša 50.000 Din. Znaki kažejo, da se je glavni uzmovič pustil na večer zapreti v hišo in v noči odprl vrata ostalim pomagačem. Čisto sigurno je, da je pri vladu sodelovalo več oseb, ker so množine usnja težke in je moralo pri odnašanju pomagati več prav krepkih rok.

Vojni invalid obupal nad življenjem. V Dolgem brdu pri Mlinšah nad Litijo se je ustrelil posestnik Franc Kokole, oče devetih otrok. Rajni je bil v svetovni vojni ranjen v glavo in je večkrat tožil o bolečinah.

Ptič iz juga prijet v Ljubljani. Ob pri-liki velesejma v Ljubljani se je nateplo tjakaj več pretkanih žeparjev iz vseh delov države. Policija je aretirala 45 letnega

Dekle se za jagrovo porogljivost ni zmenilo, temveč je mirno nadaljevalo:

»Najprej bi ti dobri ljudje radi, da napraviš kraj pohujšanju na Fužini in pustiš tisto ničvredno tovarišijo?«

»Kaj potem še?«

»Opusti svoje divje navade in strasti, da se te človek ne bo moral bati!«

»In kaj še?«

»Ne zabi na Boga! Nikoli te ni videti v cerkvi, ob nedeljah nisi nikoli pri maši. Postati moraš dober kristjan. Zato je seveda treba, da greš k spovedi in se spraviš z Bogom.«

»Ali še kaj?«

»Ne. Več kaj noben poštenjak ne zahteva od tebe. Kvečjemu to še, da na pravi poti tudi vztrajaš.«

»Tako, tako! To se pravi: naj se odrečem svoje prostosti in naj se plazim okoli kakor kaka kislja tercijalca.«

»Ne! To se pravi: bodi mož, kakor je prav!«

Stisnil je zobe, da so zaškripali. Na videz je ostal miren, v notranjosti pa je kahal jezo...

Kaj si misli to prevzetno dekle?

Ker se njeni lepoti vse klanja, ker si ji ljudje in živali dajo slepo voditi, pa misli, da bo tudi z njim lahko brkala, kakor se ji zljubi.

Ha, saj vem, kam pes taco moli! Rada bi se pohvalila, da je tudi njega, ponosnega, drznega in divjega jagra, premagala in ukrotila.

Pa se bo opekla! On se še nikomur ni podal, se tudi ne bo — najmanj še kaksi ženski, najsi je še tako lepa in mikavna...

Le čakaj! Povrnili ji bo njeno predrznost; pokazal ji bo, da on ni nič manj samozavesten, da zna biti tudi on tak...

Ko blisk so mu švignile te misli po glavi, malo je pomolčal, potem pa je dejal na videz neodločno: »Kar zahtevaš, ni malo; zaradi tega bi rad vprašal, kaj mi za to daješ, če ti te želje izpolnim. Za nič ne stori nihče nič.«

»Saj sem ti že rekla,« mu je zagotovila, »mir z Bogom dosežeš in mir s samim seboj, tisto notranjo srečo, ki si jo doslej pogrešal.«

»S čim mi moreš to potrditi?«

»Rečem ti in vem, da je tako res.«

»Gola beseda tvoja mi je premalo. Pa tudi tako skromen nisem kakor kak otrok. Kaj več zahtevam, kaj takega, kar lahko vidim.«

»Ljudje te bodo čislali in spoštovali. Vsi, ki so pošteni in dobri, te bodo hvalili.«

»To mi je vseeno: niti me boli, kar ljudje pravijo, niti mi dobro ne de. Sicer pa mi tudi na to nič gotovega ne moreš dati.«

»Kaj hočeš, da ti gotovega dam? Ne razumem te.«

»Nekaj hočem za to, če storim po tvojem. Če naj jaz kaj tako velikega in težkega storim, kakor si prej rekla, moraš tudi ti zame nekaj storiti.«

»Rada, če le morem.«

razdelitev tega posestva, ki ga cenijo na 4 in pol milijona pengöv, povzročila velike težave, zato so poklicali na pomoč strokovnjaka, ki je po daljšem proučevanju napravil načrt za razdelitev. Sedaj pa se dediči spet niso mogli sporazumeti, kateri del naj pripade hčeri in kateri vnukoma. Končno so se zedinili na šreb, ki je dokončno odločil to težavno vprašanje.

Kralj in pevec

Nekega pevca, ki je bil vsekako sposoben v svoji umetnosti, a tudi strašno domišljav, so predstavili nekega dne francoskemu kralju Ludoviku XIV. Kralj je opazil, da ima precej slabe nogavice. Vprašal ga je, ali je on tisti pe-